

ГОЛОС МУЧЕНИКІВ

СЕРПЕНЬ, 2023

НАСІННЯ ЦЕРКВИ

Після вбивства чоловіка Камла Ялам продовжує молитися за церкви, які він заснував у центральній Індії

ЗВЕРНЕННЯ ЗАСНОВНИКІВ «ГОЛОСУ МУЧЕНИКІВ»

Двадцять років тому ми, співзасновники організації «Голос мучеників — Корея», розпочали служіння підпільним північно-корецьким християнам, де б вони не перебували. Наша праця швидко привела до співробітництва з російськомовними християнами з різних країн, які також служили північно-корецьким. Із плином часу, в міру того як збільшувалася кількість наших російськомовних співпрацівників на Божій ниві, ми почали видавати свої матеріали також російською мовою. А цього року Господь приєднав до нас іншу команду «Голосу мучеників», яка впродовж уже понад півтора десятиліття також вірно трудиться над створенням російськомовних матеріалів.

Об'єднання наших зусиль означає, що деякі матеріали тепер матимуть для вас трохи незвичний вигляд, наприклад, дизайн інформаційного бюлетеня, а також кількість сторінок у ньому. Однак це також означає, що ми зможемо служити вам по-новому. Наприклад, ви, як і раніше, отримуватимете це щоквартальне друковане видання, проте, окрім нього, тепер ви можете читати й щомісячне електронне на нашому сайті www.vom-ru.org/newsletter. Ми також надзвичайно раді повідомити вам про те, що для наших україномовних читачів ми почали видавати цей інформаційний бюлетень їхньою рідною мовою, і відтепер він також щомісячно доступний на нашому сайті: www.vom-ru.org/newsletter-ukr.

На наступних сторінках нашого бюлетеня ви прочитаєте про індонезійських християн, віру яких ісламістські бойовики намагалися зруйнувати жорстокими нападами, але які вирішили довіряти Богові й прощати своїх кривдників; і про те, як спадок індійського пастора Шанкара Ялама, який зазнав нападів за сміливу євангелізаційну діяльність, приносить плоди як у його сім'ї, так і в мережі церков, які невпинно зростають. А на нашому сайті ми розповіли вам історію Абдуллахи, на якого після того, як він став послідовником Христа, напав брат-чаклун: www.vom-ru.org/nigeria-ukr.

З повагою,
Ерік і Хьон Сук Фолі

ІНДОНЕЗІЯ: від страху до прощення

Кіла перетнув село Калемага й попрямував до східного схилу гори Поху, маючи намір розпочати збирання врожаю кави та какао-бобів. Прямо біля схилу розташовувалась база терористичної організації «Моджахеди Східної Індонезії» (MBI), першого індонезійського екстремістського угруповання, яке присягнуло на вірність самопроголошеній Ісламській державі (ІДІЛ).

Менш ніж за рік до цього Кілу викрали й тримали в заручниках моджахеди, один із яких називав себе Катаром і був відомий тим, що любив обезголовлювати своїх жертв. Дізнавшись, що Кіла християнин, бойовики змушували його зректися віри в Христа. Кіла був упевнений, що помре, проте згодом ісламісти звільнили його.

У Кіли були вагомі причини не ходити на свою ферму, однак 11 травня 2021 року він усе ж наважився приєднатися до інших фермерів, які хотіли скористатися чудовою погодою для збирання врожаю. Дорогою Кіла зупинився, щоб поговорити з Мартеном Солоном та Сімсоном Сузою, які нещодавно оселилися на сусідній фермі, аби щодня не підніматися на пагорб із села.

Кіла продовжив свій шлях, але незабаром побачив бойовиків МВІ, які встановлювали блокпост. Серед них він упізнав Катара. Згадавши викрадення, Кіла усвідомив, що другої зустрічі з цією людиною не переживе. Він швидко шугнув у кущі й щодуху побіг у ліс.

— Там бойовики! — вигукнув Кіла, помітивши Мартена. — Тікай!

— Спочатку заберу Сімсона! — кинув Мартен, поспішаючи до хатини.

Кіла біг більше години. «Усю дорогу я благав Бога врятувати мені життя», — згадував він. Діставшись Калемаго, чоловік попередив мешканців села про небезпеку, а сам схопив мотоцикл і помчав у поліцейську дільницю. Поліція зв'язалася з військовими, які одразу ж попрямували на допомогу. Однак найгірше вже сталося.

ТІНЬ СМЕРТІ

В Індонезії проживає найбільше мусульманське населення в світі, що налічує понад 220 млн осіб, однак у високогір'ях Центрального Сулавесі мешкає чимало християн. У Калемаго всі, окрім трьох із приблизно 200 родин, — християни.

Південний Сулавесі — батьківщина ісламського радикалізму, який прагне перетворити Індонезію на ісламську державу відповідно до законів шаріату. Ця радикальна ідеологія поширилася на Центральний Сулавесі, об'єднавши навколо себе цілу мережу прихильників ісламу, які підтримують зусилля з викорінення християнства на острові. Вони допомагали бойовикам ховатися в християнському регіоні, незважаючи на намагання уряду щодо їх затримання, постачали їх зброєю й надавали різнобічну допомогу в їхній терористичній діяльності.

11 травня Деві прокинулася із поганим передчуттям. Мартен та Сімсон не повернулися з поля. Того дня Деві з чоловіком мали їхати на богослужіння, після якого планували навідатися на ферму.

Після служіння Деві почула повідомлення про нещодавнє убивство на полі. «Мої брати кинулися туди, — розповіла Деві, — й знайшли в хатині обезголовлене тіло батька». Спочатку вони хотіли наздогнати вбивць, але потім вирішили не мститися. «Нам залишалося лише віддати свою втрату в Божі руки», — підсумувала свою розповідь Деві.

На жаль, смерть Мартена була не єдиною трагедією, яку довелося оплакувати родині. Виявлено було також і тіло їхнього дядька Сімсона. Родичі та друзі вбитих були в полоні страху та горя.

ЗЦІЛЕННЯ ТА МІЦНА ВІРА

Упродовж кількох днів після вбивства Кіла перебував під охороною поліції. «Влада підозрювала, — пояснює він, — що моджахеди спробують убити мене, бо я — свідок».

Кілька місяців Кілу переслідував страх. Він не міг ні їсти, ні спати, ні працювати. У нього почали виникати проблеми зі здоров'ям. Оговтуючись від травми, чоловік поїхав жити до сестри. Наші співробітники, які несуть служіння в цьому регіоні, забезпечували його всім

необхідним упродовж кількох місяців. Він отримував утіху як від помісної церковної сім'ї, так і від всесвітнього Тіла Христового. Кіла сподівається, що напади паніки послабнуть, а здоров'я покращиться, тому з нетерпінням чекає на повернення додому. «Я знаю, що у Бога є для мене план!» — упевнено сказав він.

Протягом 18 місяців після нападу всіх відомих членів МВІ було вбито або заарештовано. І хоча земна справедливість принесла Кілі задоволення, він розуміє, що прощення набагато важливіше. «Я простив їм, — сказав він, — бо вони не знали, що чинили. Вони були засліпленими вченням, яке виправдовує вбивство заради їхньої релігії».

Родина Мартена Солона також подолала тривалий процес зцілення. Його дружина Марія наймається на роботи до інших фермерів, а також обробляє поле, яке їй придбали наші співробітники.

Молодший син, Антоні, шкодує, що за кілька днів до вбивства сперечався з батьком. Він пропускав богослужіння, а батько переконував його не залишати своєї віри. «Тепер я розумію, наскільки значущою була його мудрість, — сказав Антоні. — Я знаю, що моє життя залежить від Бога».

Після нападу Антоні переїхав жити до тітки до Південного Сулавесі, де став лідером поклоніння та молитовного служіння. Він розповів, що пережиті страждання підготували його до того, щоб присвятити життя християнській праці. «Самого Господа Ісуса переслідували аж до смерті хресної, тому й ми, Його учні, обов'язково зазнаємо гонінь», — сказав Антоні.

На запитання, чи може страх переслідувань завадити їм сповідувати свою віру, сестра Антоні, Деві, відповіла: «Ми залишимося послідовниками Христа, що б не сталося... Ми віримо, що Бог допоможе нам, якщо нас знову переслідуватимуть».

Завдяки допомозі наших співробітників після вбивства чоловіка Мартена Марія Солон (на фото з синами Деріанто та Антоні) змогла повернутися до сільськогосподарських робіт

2023 СЕРПЕНЬ

Моліться!

Про зростання Церкви там, де процвітають гоніння, бо кров мучеників – насіння Церкви» (Тертуліан, «Апологія», 50).

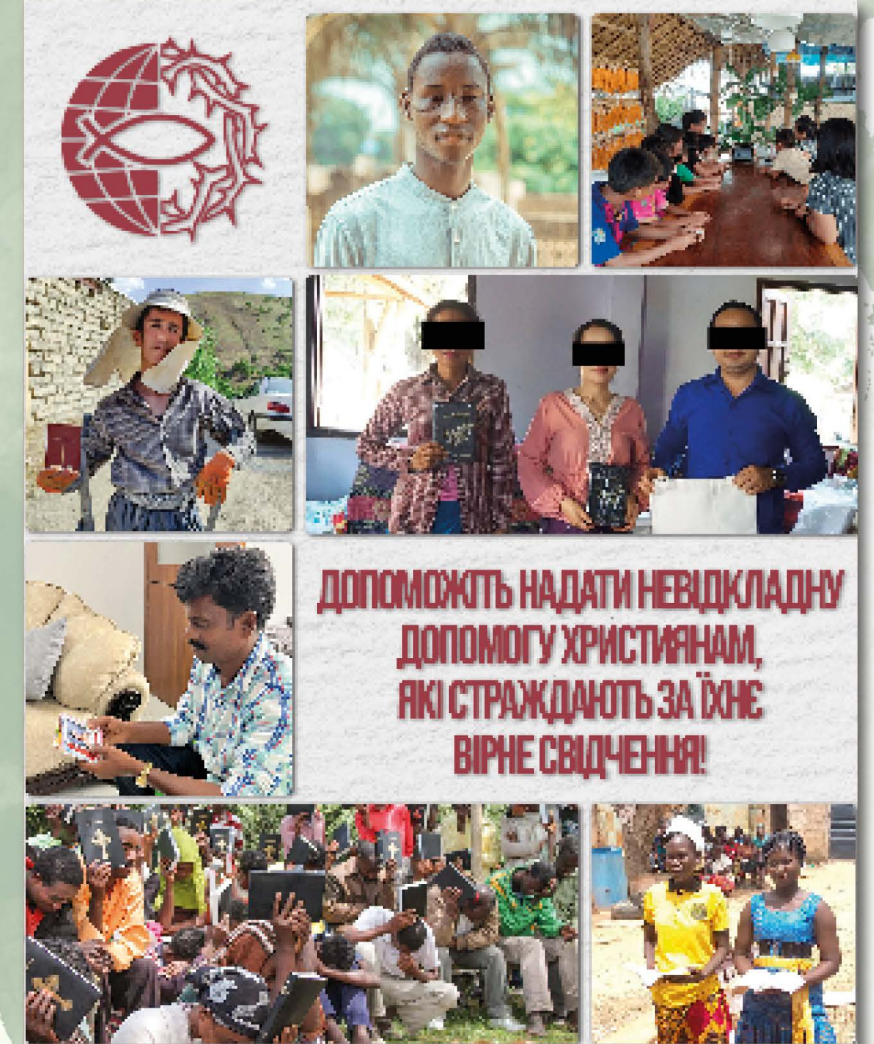
Про силу і мужність для гнаних, про мир у їхніх серцях. Дякуйте Богові за те, що Його благодать здатна заповнити всі їхні потреби (2 Кор. 12:9).

Щоб Дух Святий допоміг гнаним простити їхніх гонителів (Мф. 5:44) і це посприяло їхньому наверненню.

За себе та за гнаних християн, щоб бути духовно готовими до усього, що принесе завтрашній день (Мт. 24:42).

fb.me/VOMKRUS
Голос мучеників

НЕДІЛЯ	ПОНЕДІЛОК	ВІВТОРОК	СЕРЕДА	ЧЕТВЕР	П'ЯТНИЦЯ	СУБОТА
		1	2	3	4	5
Безперестанку моліться! 1 Послання до солунян 5:17		В'ЄТНАМ Моліться, щоб лідери церкви мали потрібні інструменти та підготовку.	НЕПАЛ Моліться, щоб християни, які беруть участь у політиці, ставили Боже Царство перед усім.	КОМОРСЬКІ ОСТРОВИ Моліться за місіонерів, які проповідують Євангеліє у цій країні.	МОЗАМБІК Моліться, щоб переміщені християни, які отримали аудіо-Біблію, підбадьорювалися Словом.	ОМАН Моліться, щоб місцеві віруючі сміливо свідчили про Христа, чого б це не коштувало.
6	7	8	9	10	11	12
ІРАК Моліться, щоб християни залишалися вірними в умовах щоденного гніту.	КИТАЙ Моліться про успішне розповсюдження Біблії у всіх частинах Китаю.	АЗЕРБАЙДЖАН Моліться, щоб лідери церкви зміцнювали віруючих і закликали бути сміливими у вірі.	ЕРИТРЕЯ Моліться, щоб християнські радіопередачі підбадьорювали віруючих та навертали людей до Христа.	ПІВНІЧНА КОРЕЯ Моліться, щоб державні службовці, які отримують Біблії, повірили у Христа.	КАТАР Моліться, щоб закордонна громада знаходила творчі способи проповідувати про любов Христа.	ТУРКМЕНИСТАН Моліться, щоб уряд офіційно визнав переклад Біблії туркменською мовою.
13	14	15	16	17	18	19
САУДІВСЬКА АРАВІЯ Моліться, щоб християни, які перебувають в ізоляції, втішалися Христом.	НІГЕР Моліться про захист віруючих, які живуть у районах, де часто нападають ісламісти.	ТУНІС Моліться за місцевих благовісників, які свідчать про Христа у соціальних мережах.	ЛІВІЯ Моліться, щоб Євангеліє розповсюджувалося, попри нестабільну політситуацію.	ЄМЕН Моліться, щоб курси з навчання учнівства ефективно виховували нових лідерів.	ТАДЖИКИСТАН Моліться, щоб християни, які збираються для поклоніння, не зважали на переслідувачів.	ЄГИПЕТ Моліться за молодих християнських лідерів, які відвідують літню школу апологетики.
20	21	22	23	24	25	26
МАВРИТАНІЯ Моліться, щоб віруючі сміливо збиралися для поклоніння, спілкування та учнівства.	МАЛЬДІВИ Моліться про творчі підходи до служіння в цій важкодоступній країні.	ІНДОНЕЗІЯ Моліться про мужність та емоційне зцілення для християн – свідків убивства інших віруючих.	ПАКИСТАН Моліться про сміливе свідчення Шакіла, який увірував у Христа, коли прочитав Біблію.	КУБА Моліться, щоб пастори, затримані для допиту, сміливо та з любов'ю свідчили про Бога.	УГАНДА Моліться за християн, які страждають через ісламізацію, що невпинно насувається.	ІЗРАЇЛЬ Моліться, щоб жителі Єрусалима шукали Князя миру.
27	28	29	30	31		
АФГАНІСТАН Моліться про творчі способи надання християнських ресурсів афганським віруючим.	ЕФІОПІЯ Моліться, щоб 20 тис. дітей, яким подарували дитячу Біблію, увірували в Христа.	КИРГИЗСТАН Моліться про більшу кількість Біблій для тих, хто не має доступу до Божого Слова.	ІРАН Моліться за Абіда, афганського біженця в Ірані, який цікавиться Божим Словом.	МЕКСИКА Моліться про захист нововернутих, коли вони збираються для спілкування та поклоніння.		

Усі ті, про кого ви дізнаєтеся з цього випуску нашого інформаційного бюлетеня, отримали допомогу організації «Голос мучеників». А поки ви читаете ці рядки, ми працюємо над задоволенням нової невідкладної потреби, яка виникла останнім часом.

Ваші молитви та пожертвування дозволяють нам оперативно реагувати на найбільш нагальні потреби, про які ми щомісяця розповідаємо вам у своїх статтях.

Останнім часом, завдяки щедрим жертвам наших читачів, ми надали допомогу сім'ям мучеників і ув'язнених за віру в Буркіна-Фасо, Китаї, Колумбії, Еритреї, Індії, Індонезії, Малайзії, Північній Кореї, Нігерії, Нігері, Пакистані, Україні, Росії та В'єтнамі!

Якщо ви бажаєте зробити пожертву на служіння «Голосу мучеників», відвідайте www.vom-ru.org/give.

Якщо ви бажаєте отримувати наш безкоштовний щоквартальний бюлетень «Голос мучеників» або замовити книжки та інші матеріали, просимо повідомити нам за адресою: info@vom-ru.org
Більше інформації про переслідування християн у різних країнах світу на нашому сайті www.vom-ru.org

 ГОЛОС МУЧЕНИКІВ

ІНДІЯ:

насіння надії

Посів та вирощування насіння були справою життя Шанкара ще до покаяння. Ставши ж християнином, він обрав собі ім'я Тимофій і, як і його тезка, невпинно працював, щоб навчати про Христа, підбадьорювати християн у вірі та допомагати забезпечувати їхні потреби.

Хоча турбота пастора Шанкара про інших віруючих та служіння своїй громаді в центральній Індії здобули йому повагу багатьох, вони також зробили його мішенню для противників християнської віри — індуїстських націоналістів, маоїстських повстанців-комуністів, відомих як наксаліти, та місцевих племінних груп, що поклоняються духам природи. Загрози були звичайним явищем у житті Шанкара, проте він продовжував проповідувати Євангелію та опікуватися церквами.

ЗАКЛИК ДО СЛУЖІННЯ

Шанкар виріс індуїстом. 2002 року в нього почалися сильні болі в животі. У безуспішних пошуках полегшення чоловік відвідував лікарів, поки сусід не розповів йому про те, що по молитві християнського пастора люди отримують зцілення. Шанкар та Камла вирішили також звернутися до нього.

Камла пам'ятає Шанкара не лише як відданого чоловіка і батька, але і як християнина, який любив Слово Боже та Церкву

Після молитви біль Шанкара вшух, однак тоді він не прийняв Христа. Натомість чоловік почав сильно пити. Коли біль у животі повернувся, вони з Камлою знову почали шукати пастора й вирушили до церкви.

Зауваживши, що Шанкар не тверезий, пастор відмовився молитися з ним. Він приніс подружжю циновку і запропонував залишитися в церкві до ранку. Близько четвертої години ранку пастор повернувся.

Пастор помолився разом із подружжям, і біль повністю зник. Цього разу Шанкар та Камла увірували у Христа. «Відтоді, — розповіла жінка, — ми обоє вирішили служити Ісусові». За кілька місяців вони заснували домашні церкви в багатьох місцях і одразу зіткнулися з протидією. Місцеві лідери індуїстів заважали діяльності Шанкара й змушували його повернутися в індуїзм. Бойовики-наксаліти, розгнівані тим, що благовістя позбавляє їх прихильників, також виступили проти нього.

Одного разу вночі Шанкару наснився сон, у якому йому простягли аркуш паперу з уривком із 41-го розділу Книги пророка Ісаї. Коли він розповів про сон пастору, який привів його до Христа, той побачив у ньому заклик до служіння, але нагадав Шанкару, що слідування за Христом обов'язково призведе до гонінь.

Незважаючи на ризик, Шанкар пройшов навчання й став рукопокладеним пастором.

ВІРНИЙ, НЕВТОМНИЙ, БЕЗСТРАШНИЙ

Шанкар часто проїжджав велосипедом понад 35 км, створюючи і підтримуючи величезну мережу домашніх церков. Не з чуток знаючи ціну слідування за Христом, пастор наполегливо проповідував членам своїх церков про гоніння. Він закликав їх бути вірними свідками Христа й залишатися твердими у вірі. «Шанкар присвятив своє життя служінню, — сказала Камла. — Він був дисциплінованим дослідником Святого Письма. Він прагнув зустрітися з іншими пасторами, щоб більше дізнаватися від них про Слово Боже».

Шанкар також мав репутацію захисника християн, які зазнавали переслідувань. «Він відкрито обстоював права християнської громади, — пояснила Камла, — навчав інших пасторів і закликав їх продовжувати служити без страху». Син Шанкара, Гопал, розповів, що його батько часто звертався у поліцію з заявами про переслідування християн.

У листопаді 2021 року роз'яснювальна робота Шанкара спричинила серію зустрічей перед приміщенням місцевої сільської ради. Індуїстські націоналісти та вожді племен вимагали, щоб християни повернулися до своєї первісної релігії, а Шанкар відстоював їхнє право самим обирати собі віру.

Гопал вважає, що саме ті, хто програв суперечку, згодом спланували вбивство його батька. «Лідери індуїстів несправедливо звинуватили його в тому, що він інформатор поліції, — розповів він. — Вони також стверджували, що він шпигував за групою наксалітів та налаштовував проти них мешканців села».

Угрупування наксалітів, що діють у штаті, де Шанкар заснував церкви, тероризують громади та пригнічують опозицію за допомогою насильства, особливо виливаючи свій гнів на пасторів. Навіть індуїстські націоналістичні групи, які виступають проти наксалітів, заохочують переслідування ними християн, оскільки це сприяє досягненню їхньої власної мети — утвердити в країні виключно індуїстську культуру.

На початку 2022 року в селі став циркулювати список із 22 «найнебезпечніших» християн, у якому ім'я Шанкара Ялама було другим. Однак той факт, що пастора розшукували наксаліти, не заважав йому продовжувати служіння. Шанкар попередив рідних та членів церкви, що чекає на напад. Він також розповів їм про надію, яку він покладає на Христа. «Він завжди говорив, що ми свідки Христові. Коли нас переслідують, ми стаємо ще яскравішими свідками, — сказала Камла. — І наша вірність може спонукати людей шукати Ісуса».

Із наближенням індуїстського фестивалю весни Холі змовники подбали про те, щоб перенести святкування «Спалення Холіки», яке передувало йому, за межі села, аби сусіди Шанкара не могли стати свідками нападу.

17 березня 2022 року Шанкар почув, як хтось кличе його у дворі будинку. Коли пастор вийшов надвір, шестеро чоловіків у масках почали вигукувати образи на адресу християнської віри й бити його по обличчю.

Потім вони зв'язали йому руки й поставили на колі-

на. Після того, як один нападник-злочинець завдав чоловікові удару ножом по шиї, а інший зробив два постріли в груди з пістолета, зловмисники почали тікати. Але один із них повернувся і наніс пасторові ще один удар ножом у серце.

ЗРОСТАННЯ У БЛАГОДАТІ

Понад тисяча людей прийшла віддати останню шану пасторові Шанкару і взяти участь у публічних богослужінні та молитві. Незважаючи на глибоке горе, Камла свідчила про даровану їй Богом силу залишатися вірною Христові навіть серед страждань. «Ми, віруючі, маємо нести свій хрест, — сказала вона, — і завдяки цьому багато людей пізнають Ісуса й уклоняться Йому». Вона також сказала, що вірш із Послання до євреїв 10:39 — «Ми ж не з тих, хто хитається на загибель, але віруємо на спасіння душі» — підтримує її у важкий час.

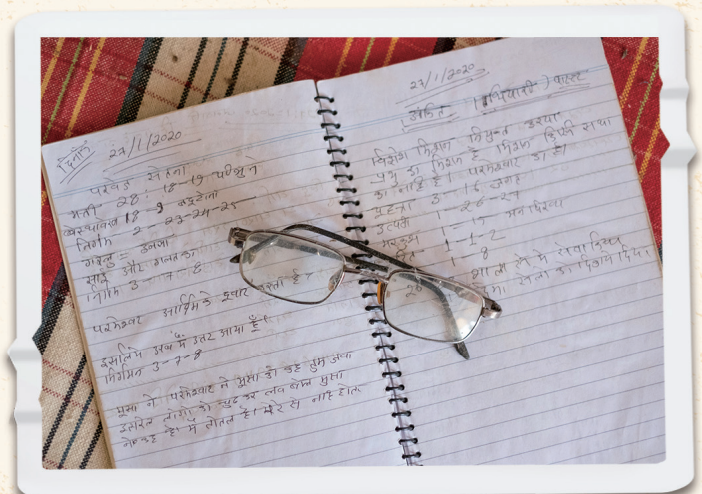
Незважаючи на те, що родина Шанкара все ще сумує, свідчення його життя надихає навколишніх людей залишатися твердими у вірі й прощати своїм ворогам.

Через посвяту Шанкара справедливості, його молодший син, Паван, вирішив вивчати юриспруденцію, і тепер учення його батька про прощення дає йому сили прощати вбивць.

Старший брат Павана, Гопал, відчув Боже покликання продовжити справу батька проголошувати Євангелію і зрощувати церкву. «Після смерті батька, — сказав Гопал, — мої стосунки з Богом стали ще тіснішими». Гопал думав переїхати в більш безпечне місце, однак приклад батька переконав його залишитися. «Якщо я залишусь у такому складному місці, — сказав він, — я зможу привести у Царство Боже ще багатьох людей і примножу спадщину свого батька».

Наші співробітники впродовж кількох місяців допомагали постачати сім'ю їжею і продовжують забезпечувати їхні духовні та емоційні потреби. Любов, яку продемонструвало їм як помісне, так і всесвітнє Тіло Христове, стала не лише підбадьоренням для них самих, а й свідченням для навколишніх людей.

Шанкар, кого дружина назвала «дослідником Писання», вів щоденник, де записував свої міркування про уривки й вірші, які він прочитав у Біблії

Виконувати Божу працю опівночі

Річард Вурмбранд

«А опівночі крик залунав: "Ось молодий, — виходьте назустріч!"».

Євангелія від Матвія 25:6

Земля обертається довкола своєї осі. Опівночі частина землі перебуває якнайдалі від Сонця. Духовна північ — це період найбільшого віддалення людей від Бога. І ми наближаємося до цієї півночі.

Однак діти Божі зустрічають північ не так, як світ. Опівночі померли первістки єгиптян, але обраний Богом народ отримав свободу.

Господь сказав: «Надходить он ніч, коли жоден нічого не зможе виконувати» (Ів. 9:4). Але коли в Біблії щось оголошується неможливим, це не стосується віруючих. Про них Ісус сказав: «...тому, хто вірує, все можливе!» (Мр. 9:23).

Божий народ може трудитися й опівночі. Саме опівночі Самсон подолав ворота міста Гази (Суд. 16:3). Опівночі Рут отримала обіцянку від Боаза: «Усе, що скажеш, я зроблю тобі» (Рут 3:8–11). Опівночі Павло та Сила на вернули до Господа тюремника з Филипів (Дії 16:25).

Опівночі народ Божий вчиняв великі справи. Тому псаломспівець говорить: «Опівночі встаю я, щоб класати подяку Тобі за присуди правди Твої» (Пс. 118:62).

Ми не боїмося темряви у світі. Ми працюємо, адже Наречений скоро прийде, і ми не можемо зустріти Його з порожніми руками.

Ми зустрічалися з членом підпільної церкви з Радянського Союзу, який розповів нам про богослужіння підпільної церкви, у яких брали участь 100–200 осіб. Якось донощик повідомив владу про таємне хрещення. Пастор уже був у річці, коли прибула міліція. Побачивши співробітників органів, він закликав усіх, хто хотів хреститися, швидко зайти у воду. Після цього він сказав, звертаючись до чоловіків у формі: «Ми

вийдемо лише після того, як усі ці люди приймуть хрещення». Новоохрещених християн заарештували, а пастора засудили до п'яти років ув'язнення.

Комунисти перебили ребра генералові, який прийняв Ісуса Христа як особистого Господа й Спасителя. Але, щойно звівшись ноги, він почав ходити від села до села, свідкуючи про Нього.

Арешти були марними, тому що ув'язнені християни на вертали до Бога інших ув'язнених і хрестили їх прямо у в'язницях.

Чудова історія Книги Дії святих апостолів триває! Нам байдуже, що наближається північ. Лише невіруючі люди не можуть працювати в духовну ніч, а «тому, хто вірує, все можливе!». Християнин може працювати, навіть коли особисто переживає темну ніч душі, навіть коли перебуває на смертному ложі.

Скоро північ. Темрява бентежить. Але нам потрібно зустріти Нареченого. І поки в нас ще є час працювати.

Річард Вурмбранд (1909–2001) був ув'язнений у комуністичній Румунії за віру в Христа. Після звільнення вони з дружиною Сабіною (1913–2000) шукали можливостей служити переслідуваним християнам і 1967 року заснували міжнародну організацію, відому нині як «Голос мучеників».

На нашому сайті ви можете знайти відеоуроки, які засновано на біографічних фактах Річарда та Сабіни Вурмбрандів, книжку «Вурмбранди. Катовані за Христа: повна історія», а також інші книжки, які написали пастор та його дружина.